

Baráth Árpád: Felvezető „A problémaalapú tanulás esélyei a szociális felsőoktatásban” cikk megjelenítéséhez

A szociális segítség ősidők óta a gondozók és a rászorulóknak közötti közvetlen személyes kapcsolatokról és tapasztalatokról meríti tudástőkéjét. A szociális munka akkor vált szakmává, amikor oktathatóvá vált három alapelv alapján: 1. elméleti rendezés és iránymutatás, 2. szakosított készségfejlesztés, 3. szakmai etikai kódex létrehozatala, amely különbséget tesz a laikus és szakmai beavatkozások között. Ugyanakkor a modern/posztmodern társadalmakban zajló szerkezeti változások és válsághelyzetek számos tekintetben megrengetik a szociális munka mindhárom alappillérét, és kihívást jelentenek új elméleti keretek és praxismodellek megalkotására. Az alábbiakban közölt tanulmány egy olyan távlatot körvonalaz a szociális munka felsőoktatásában, amely korántsem szociális esetkezelési „technikusokat” (ügyintézőket) hivatott képezni, hanem kritikus értelmiséget a jelen társadalmakban élő, egyre nagyobb lélekszámú embertömegek nyomorúságának enyhítésére és emberjogi védelmére.